

رفتار غیرانسانی با مردم و خضوع در مقابل بیگانه

در رفت و آمد های شان، در نشست و برخاست های شان، در معاشرت شان یک وضع عجیبی بود. وقتی که یک [فرد] حکومتی [از قاجار یا پهلوی] ولو[به] جای کوچکی وارد می شد، فراش ها و آن هایی که اطراف او بودند، مردم را کنار می زدند که این آقا می خواهد عبور کند از این جا؛ چه برسد به این که یک وزیر باشد که دیگر او بالاتراز همه، یا یک نخست وزیر باشد و آن ها همه در پیش خودشان آن طور یال و کوپال داشتند، لکن در مقابل کشورهای دیگر ضعیف و ناتوان بودند. با رعیت آن رفتار غیرانسانی را می کردند و رعیت را از هر طرف تحقیر می کردند، توهین می کردند، اذیت و آزار می کردند، از آن ها استفاده های مادی می کردند، ولی در مقابل یک سفير همه شان خاضع بودند.

